

Gömöri György

Válasszon halált 1939-ben

*Molotov-pukk! krími pezsgőt nyitott,
azzal köszöntötte a német
küldöttséget. Ittak a Führer
és a nagybajuszú „Gazda” egészségére,
no meg a nagy lengyel konc örömére.
De nem volt igazán tartós a barátság:
utána jött a Drang nach Barbarossa.
Közben az ott élők választhattak,
mi jobb: a fagyhalál vagy a gyors
tarkónlövés? Ki hol haljon éhen,
tifuszban, vagy (erre még várni kellett
kicsit) az IG Farben jóvoltából
nagyüzemi módon, fojtó gázhalállal.*

Dünnyögő

*Száll, száll az idő –
Hova száll?
Tovaszáll.*

*Akiket szeretted, elmentek.
Hova mentek? Elporladtak,
Füstbe mentek.*

*Maradt még pár gyerek, unoka –
Gondolsz rájuk. Gondolnak rád?
Jó, hogy vagy még, nagyapa.*

*De az idő ... szökik, téled elszalad.
Mind kevesebb friss levegőd,
S új szavad.*

Körtánc

*Hajnali hatkor indul a rigoletto dei morti,
ismerős árnyak körtánca a fejemben.
Ott voltam Déry Tibor temetésén, ahol a kontratenor
Lakatos Pista mellé sodort a véletlen vagy a végzet,
– elmondta utána milyen volt börtönben Vergiliuszt
fordítani – őhöz mentünk fel egyszer még 56
elején Vázsonyi Vilmostal (nem él már):
szervezzünk-e tüntetést Nagy Imre reformjai mellett?
Régi barátom volt a Vili, önként búcsúzott e világtól,
súlyos betegen, Svájcban, maga választotta halálát.
Róla meg – szépen beszélt a német nyelvet –, eszembe
jut Gudrun, nyolc éve halott első feleségem,
akit a Jenő folyondár-nőnek hívtak, mivelhogy
mindig kellett valaki, akinek vállára fonhatta a karját –
és Jenő, nevelőapám, ő sem él már negyvenöt éve!
Lassú, de folytonos ez a körtánc, mind szorosabb lesz,
mind közelebb jönnek a táncosok, foszlik az arcuk,
emlékezetemben is egyre kopnak, fakulnak a képek –
pár évem van még, aztán beállok én is a sorba.*

2015 február